Starożytne Opowieści Dwemerów: Pieśń Alchemików

Starożytne Opowieści Dwemerów

Część V

Pieśń Alchemików

spisał

Marobar Sul

Gdy alchemik króla Maraneona musiał opuścić stanowisko
Po eksperymencie, który zmienił zamek w pogorzelisko
Król począł szukać naprędce
Nowego mędrca,
By mu przyrządzał wywary i maści.
Rzekł jednak, że szanse swe zaprzepaści
Każdy, kto nie zna dobrze swej profesji.
Monarcha był bowiem przywiązany do swej posesji.

Po długich dyskusjach, rozmyślaniach, debatach,
Skończyło się na dwóch uczonych kandydatach,
Jantyppusie Minthurku i Umpatyku Faarze,
Ambitnej parze.
Król rzekł tedy: „Potrzeba próby.
Zwycięzca będzie miał zaprawdę powód do chluby".
Udali się do sali pełnej ziół i alembików;
Przez sufit z kryształu słońce oświetlało alchemików.

„Zróbcie mi tonik, który uczyni mnie niewidzialnym",
Rozkazał król tonem nieco absurdalnym.
Umpatyk Faar i Jantyppus Minthurk, pełni ochoty,
Ruszyli do roboty,
Ścierając metale na proszek, dobierając zioła,
Mieszając w kociołkach, w których bulgotała smoła,
Przelewając z fiolek kolorowe strugi,
Czasami zerkając, co porabia drugi.

Gdy minęły dobre trzy kwadranse ich trudów,
Jantyppus i Umpatyk, czarni od dymu i brudu,
Spojrzeli na siebie; i jeden, i drugi triumfował.
Król zadekretował:
„Musicie skosztować tego, coście nawarzyli,
Wsadźcie łby w garnki i pijcie w tej chwili".
Minthurk, ledwo upił łyk, stał się niewidzialny,
Lecz Faar, napiwszy się, wciąż był całkiem namacalny.

Król zaśmiał się. „Myślisz, że swą cienką lurę
Zrobiłeś ze srebra, żółtej trawy i niebieskich brylantów?
Składniki w świetle padającym przez sklepienie
Mają inne odcienie".
Bezcielesny głos zapytał: „Co to
Będzie za napój, gdy weźmie się czerwone diamenty, błękitną trawę i złoto?"
„Na [Boga Dwemerów]", rzekł Faar, załamując ręce,
„Zrobiłem eliksir zwiększający mą inteligencję!"

Od wydawcy:

Wiersz ten jest tak ewidentnie napisany w stylu Gora Felima, że wszelki komentarz naprawdę jest zbędny. Proszę zwrócić uwagę na prosty układ rymów AA/BB/CC, nieco piosenkowy, ale celowo niezdarny rytm i uporczywą kpinę z absurdalnych imion alchemików. Końcowy dowcip - głupi alchemik przez przypadek sporządza napój, który czyni go mądrzejszym - spodobał się prawdopodobnie odbiorcom w antyintelektualnych czasach Międzykrólewia, ale z pewnością zostałby odrzucony przez Dwemerów.

Godny uwagi jest fakt, że nawet „Marobar Sul" nie wymienia z imienia żadnego boga Dwemerów. Ich religia, jeśli można ją tak w ogóle nazwać, jest jedną z najbardziej złożonych i najtrudniejszych zagadek ich kultury.

Wiersz stał się po pewnym czasie popularną karczemną piosenką w Wysokiej Skale, nim znikł, pozostawiając ślad po sobie tylko w księgach uczonych. Podobnie jak sami Dwemerzy.

Starożytne Opowieści Dwemerów: Pieśń Alchemików

FormId	skyrim.esm:01AFC6
Owning plugin	skyrim.esm
Local FormId	01AFC6
Editor ID	SkillAlchemy3
Inventory image	(none)
Menu art	HighPolyBasicBook03a
Value (gold)	55
Type	Book or tome
Weight	1
Can be taken	Yes
Teaches	Skill: Alchemia
Inventory description	(none)
Keywords	VendorItemBook, GiftApothecarySpecial
Locations	6
Leveled lists	0
Scripts	0

© Bethesda Softworks LLC and the authors of the mods in the load order.
Exported and generated with SkyrimSourceExporter.